

НАША РЕЧ

БРОЈ 1292. 28. НОВЕМБАР 2014.

ЦЕНА: 0,60 ЛЕЈА

НЕДЕЉНИК САВЕЗА СРБА У РУМУНИЈИ

Солистички концерт Јасмине Фењац:
“СИНОЋ КАД ЈЕ ПАО МРАК”

ВЕЧЕ НАРОДНЕ МУЗИКЕ МЛАДОСТ 45

Наша тема

Вече за
памћење

стр. **14**

Догађај

На релацији
Србија -
Румунија

стр. **18**

**ЋЕРДАН УСПОМЕНА –
АКУД „МЛАДОСТ“ 45**

**СУСРЕТ
ПАРЛАМЕНТАРНИХ
ДЕЛЕГАЦИЈА**

Култура

У Чанаду

стр. **20**

Маштарија

Константин
Дражилов

стр. **24**

**СКУП ИСТРАЖИВАЧА
ПРОШЛОСТИ**

**СВЕСТРАНИ
СПОРТИСТА**

За помоћ угроженима од поплава у Србији:

UNIUNEA SÂRBILOR DIN ROMÂNIA

CF 4481721

RO46RNCB0565049294930001

BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ

**НАША
РЕЧ**

Први број недељника "Наша реч" изашао је у Темишвару 5. јануара 1990. године

Издавач: Савез Срба у Румунији, тел/факс: 0256-491754

Адреса редакције: Str. Mangalia nr. 29, 300188 Timișoara, РУМУНИЈА, тел/факс: 0256-498252

e-mail: nasa_rec@yahoo.com

Директор за медије: РАЈКО КОРЊА, главни и одговорни уредник: ЉУБИНКА ПЕРИНАЦ СТАНКОВИЋ,
уредници: ГОРАН МРАКИЋ, ГОРАН МИШКОВИЋ, МИОДРАГ ТОДОРОВ, ГОРАН ГОГА ПАНТИН,
словослагач: ЈАДРАНКА НИКОЛИЋ, секретарица: СВЕТЛАНА БАНДУ.

компјутерски слог: АДРИЈАН НИКОЛИЋ ШУЛЦ

Стални сарадници: Србољуб Мишковић, Иво Мунђан, др Славомир Гвозденовић, протојереј др Бранислав Станковић,
Јадран Кланица, Биљана Герман, Весна Степанов, Милана Петров, Радмила Јана Шакотић, Предраг Деспотовић
ACEASTĂ PUBLICAȚIE APARE CU SPRIJINUL DEPARTAMENTULUI PENTRU RELAȚII INTERETNICE (I.S.S.N. 1223-0383)

Conform art. 206 din Codul Penal, responsabilitatea juridică pentru conținutul articolului aparține autorului.

**НАША
РЕЧ**

бр. 1292/28.11.2014.

ТЕМИШВАРСКИ СПОМЕНАРИ НА ФЕСТИВАЛУ PROMUSIK WORLD FEST

У периоду од 20. до 23. новембра одржава се у Аули Магна Западног универзитета Национални фестивал „PROMUSIK WORLD FEST“ у организацији Школе „Промузика & Култура“ и Западног

универзитета у Темишвару.

Позиву су одговорили и у суботу 22. новембра наступили на фестивалу и чланови тамбурашког оркестра „Темишварски споменари“ са Пером Тодоровићем. **Љ.П.С.**

СМАРТ КИДС ИЗ РУМУНСКОГ

У уторак 25. новембра ђаци Српске гимназије „Доситеј Обрадовић“ такмичили су се у просторијама Савеза Срба у Румунији из румунског језика. У оквиру пројекта Смарт кидс, како сазнајемо од организатора

Ђурђевке Радука и координатора Славене Пејанов, они који освоје велики број бодова иду у бараж и такмиче се у националној етапи овог конкурса. **Љ.П.С.**

ДАН ДРЖАВНОСТИ РУМУНИЈЕ

Свечано у свим деловима државе биће обележен Дан државности Румуније, 1. децембар.

У Темишвару, Општина града и Муниципијски дом културе отвориће званично Божићни сајам у центру града, а биће ово и повод за паљење празничног осветљења.

С почетком у 17 часова у центру Темишвара на отвореној сцени биће организован концерт са учешћем бендова као што су Timișoara Big Band, Andi Band, Desant и Proconsul. **Љ.П.С.**

ПОЛИТИКА КУЛТУРЕ

У четвртак, 20. новембра, у хотелу „Тимишоара“ била је организована међународна конференција у оквиру пројекта „POLES OF CULTURES“ - „Културна политика као алатка за заједништво и регионални развој“ - у оквиру ИПА програма прекограничне сарадње Румунија – Република Србија, који се финансира средствима Европске уније, а кофинансира

средствима партнерских држава, чланица програма.

Овај се пројекат одржао под координацијом Интеркултуралног института у Темишвару, као водећег партнера, а у сарадњи са градом Темишваром, градом Зрењанином, градом Панчевом и Грађанским парламентом града Вршца. Циљ пројекта је побољшање социјалне и друштвене кохезије у прекограничном подручју Румунија – Србија. Више информација можете пронаћи на сајтовима: www.intercultural.ro, www.polesofcultures.ro **Г.М.**

Пише:
Љубинка
Перинац
Станков

ЖЕНСКА ЛИНИЈА

У страху од суровости света у коме живимо, не дамо да нам крене суза, да нас виде рањиве, кривимо премореност, хормоналне промене и друге физичке слабости, само да себи или другима не признамо да смо од крви и меса, и да сви до једног у себи носимо овакве приче, као амајлије и подсетнике

Обично зимско вече, на рингли џезва за чај. Кроз прозор улази онај познати градски мирис који наговештава снег.

Из суседне собе чујем глас свог сина. Спрема тезу из српског и наглас чита „Хасанагинуцу“.

Сетих се покојног професора Ђоке Мирјанића. Припадао је оној сорти

предавача који су буквално живели у уверењу да нам је књижевност као ваздух потребна... И био је у праву, само ми тада то нисмо знали. Били смо деца, а „Хасанагинуца“ нам је била у најмању руку незанимљива, и чак у времену усијаних глупирања, ево признајем - ужасно смешна.

Много је година од тада прошло... баш много. Дижем тањирић којим сам прекрила чај и затварам прозор. Хладан ваздух није помогао. Не волим да ме дете види овакву, али...

- Шта ти је сад?
- Чула сам те док си читао „Хасанагинуцу“.
- Па... и шта је ту за плакање?
- Разумећеш једног дана!

Син ме је чудно погледао, исто тако чудно као што сам ја својевремено своју мајку док ми је препричавала неку другу, овог пута, породичну причу:

- Кад су их 1951. подигли од куће да их воде у Бараган, мајка Милева је пешке по киши отишла до Улбеча да међу гомилом препозна и врати ћерку Јагodu. Надала се да ће је, ако људима каже да није званично

удата за кулака, спасти депортовања.

Јагода није марила за мајку, него је трудна кренула за мужем... па макар на Голготу. Остали је нису ни приметили, а камоли саслушали.

За њом, за мојом баба Милевом, тог истог кобног дана, до Улбеча и проклетог марвеног воза, по блату је гацала њена

мајка, моја прабаба Наталија.

- Оди, мати још једарет да те види! Ко зна ди ће да ме бацу и дал' ћу те још кадгод видети!

- Не могу мати, сад! Морам да идем за Јагodu!

Било је то последњи пут кад је моја баба Милева видела своју мајку.

Прабаба Наталија се из Барагана није вратила. Сахранили су је у туђини.

У страху од суровости света у коме живимо, не дамо да нам крене суза, да нас виде рањиве, кривимо премореност, хормоналне промене и друге физичке слабости, само да себи или другима не признамо да смо од крви и меса, и да сви до једног у себи носимо овакве приче, као амајлије и подсетнике.

Мајку, бабу, прабабу и вековима стару женску линију тих финих експлозија у грудима разумела сам тек када је и за мене једно једино биће постало свет светова.

Новембарско је вече, налик на толико других. Мој син - универзум универзума гледа у свог оца и намигује.

- Мама се распекмезила...

Живот нас тако савршено поставља на своје место. Тако... Лако.

Опроштај од Марка Ивковића. “Делије”: Не планирамо никакву освету

ИСПРАЋАЈ Марка Ивковића, момка кога су убили турски хулигани у Истанбулу, био је одржан у понедељак на Новом бежанијском гробљу. Поред чланова његове породице, на последњој шетњи са својим другаром окупио се и велики број навијача Црвене звезде, његових пријатеља са факултета, из краја, из детињства...

Тело несрећног младића у суботу вече је пребачено у Београд. Породица Ивковић у Земуну и у недељу је примала бројне изразе саучешћа од знаних и незнаних. Међу навијачима и у јавности расправљало се зашто Турци нису обезбедили карте навијачима Звезде, иако је улазница било довољно. Друга тема била је - зашто турска полиција није радила свој посао иако је познато да су само ове године навијачи овог тима ранили двојицу навијача Челсија и да су без разлога тукли Немце, фанове Борусије из Дортмунда. Навијачи „Галате“ Европи су познати и по бруталном убиству навијача Лидса, док су крвави сукоби са локалним навијачима Фенербахчеа и Бешикташа у Турској редовна појава.

Иако се страховало да би навијачи београдског клуба могли изазвати инциденте фрустрирани чињеницом да им је друг убијен, то се није догодило.

- Не планирамо никакву „освету“, нити одлазак ка амбасади Турске. Сахрањујемо нашег другара. Нема ту планирања. Само туга и одавање последње почести Марку -

рекли су нам у недељу представници „делија“ на питање да ли ће после сахране бити било каквих организованих активности у центру града или на стадиону „Маракана“.

- Да ли је неко шетао у центру? Колико је било момака на „Маракани“? Ако је неко и био, није то било организовано - чули смо од њих.

А протест навијача Звезде је, наводно, требало да буде одржан у подне. Припадници снага безбедности су за сваки случај обезбеђивали државне институције и амбасаде у центру. Најпре је било најављено да ће се демонстранти око 12.00 окупити код турске амбасаде, па затим испред „Маракане“, али је у то време дошла мања група, млађих и погрешно информисаних навијача, који су се убрзо разишли.

На адресу Звезде у недељу је стигло и писмо Ергина Атамана, које је проследио амбасадор Турске у Београду, Мехмет Бозај. После интервјуа „Новостима“, тренер Галатасараја је још једном говорио о трагедији, не кријући кајање због својих изјава.

- Желим да изразим искрено жаљење због смрти српског навијача током инцидента пре утакмице Галатасараја и Црвене звезде. Као спортиста који годинама учествује и побеђује на националним и међународним такмичењима, могу да кажем да ниједан трофеј није вреднији од живота једног људског бића... Без обзира на разлоге убиства и идентитет починилаца, оштро осуђујем инциденте и, као спортиста, учинићу све да дође до сарадње са циљем да се ово више никад не понови - истакао је Турчин. - Ово није ни локални ни национални проблем, већ глобални, и овај међународни феномен морамо сви заједно да превазиђемо. Наш је задатак да очувамо спорт као поље етичке и моралне утакмице и да спречимо да постане средство за стварање тензија.

Н. Мандрапа

ZIARUL FINANCIAR

Нема прогреса без
„здраве“ интелигенције

Један од успешнијих пословних људи у Румунији, Дан Мирческу, каже да нема економског развитака без реформације политичке класе. „У сферама где се доносе битне одлуке по Румунију, морамо имати технократе, људе без политичке позадине.

Сваки пројекат у који своје прсте умеша политика, осуђен је на пропаст“, тврди Мирческу, додавши да је сада најважније инвестирати у образовање. „Неопходно је инвестирати у људе, у студенте, у елиту. Са актуелним системом срљамо у пропаст. У многим индустријским гранама немамо квалификованог особља, што значи да нема ни економског напретка“, јасан је господин Мирческу.

cotidianul

Румунији поново смета
Русија

Министарство спољних послова Румуније не признаје такозвани „Споразум о савезништву и стратешком партнерству између Руске Федерације и Абхазије“, потписан протеклог понедељка, подвлачећи да је реч о „изазивачком“ документу, који може додатно дестабилизovati

ионако проблематични регион. На овај начин се Румунија по ко зна који пут одмах придружила ставовима НАТО и ЕУ, који тврде да овим гестом Москва крши суверенитет и територијални интегритет Грузије, рушећи поново међународно право.

Săptămâna Financiară

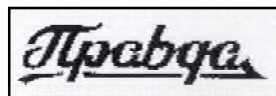
Форд отпушта раднике

Форд Румунија је издао саопштење у којем објашњава како је због пада европског ауто-тржишта приморан да из своје фабрике у Крајови отпусти 680 запослених. Лидер синдиката Форд, Овидију Чиоројану, каже да је укидање толиких радних места рекорд у

историји компаније. „Тражићемо алтернативу за ове људе, не можемо их једноставно оставити на улици. Ипак је реч о скоро 23% од тоталног броја запослених“, подвукао је лидер синдиката.

Превео и приредио: Горан Мишковић

ВРЕМЕНПЛОВ

Нова управа Савеза
СКДУ

На трећој годишњој Скупштини Савеза словенских културно-демократских удружења у Румунији, одржаној 25. априла ове године, изабрано је и ново руководство.

2. мај 1948.

Клисурци у гостима

У Дињашу и Српском Семартону крајем прошле недеље гостовали су уметници-аматери из Белобрешке, који су приказали дивне представе са српским народним играма и песмама.

2. септембар 1977.

Годишњица Саве
Текелије

На дан 4. октобра 1992. године навршавају се 150 година од смрти великог српског добротвора и културног посленика Саве Текелије (1761-1845). У Араду ће на достојан начин бити обележена ова годишњица.

2. октобар 1992.

ЈАСМИНА ФЕЊАЦ СОЛИСТКИЊА

ОСЕЋАЊА ЖИВЕ У ПЕСМАМА

• Дињаш није моје родно село, већ родно село мог оца, али ја сам тамо одрасла, провела најлепше дане детињства и негде дубоко у мени постоји та идеална слика села које, нажалост, више не постоји. Вероватно је то романтизована слика, али то је то срећно и лепо време. Можда ће ме неко и критиковати, али је овај албум замишљен да оживи осећања. О томе и певају ове песме. А осећања и јесу тамо... код тих гусака, тих кућа и тог сеоског мира и лепоте које у себи чувамо. Ја сам уверена да свако од нас у себи чува неки крајичак неког свог раја на земљи •

• Ето, доживели смо и Ваш први солистички албум правих бисера изворне музике. А његова је вредност још и већа, јер садржи аутентичне песме наших простора. Где је и како зачета идеја овог албума?

Идеја је зачета прошле године после дугог премишљања око намере да издам албум новокомпонованих песама. Пошто сам у првом реду хтела да све буде поштено и имам сагласност аутора, односно ауторска

права, испоставило се да је то веома компликован процес, тешко остварљив. Неке нисам пронашла, а неки су тражили баснословне суме. Ја нисам замислила да издам албум у комерцијалне сврхе, тако да је све било неизводљиво. Обраћам се уском делу популације Срба са ових простора који ме као певачицу знају. Нисам намеравала да то буде на националном нивоу, нити да од свега направим бизнис, али сам, наравно, желела да буде добар снимак. У

међувремену почела је сарадња са тамбурашима. Највише сам сарађивала са Темишварским споменарима и Пером Тодоровићем, затим са тамбурашима Марка Бугарина, са „Батиним бећарима“ из Великог Семиклуша. Присетила сам се својих почетака и певања са школским оркестром у Дињашу и почела је полако да се назире идеја да је најбоље да снимим нешто изворно, нешто што неће бити копија оригинала, већ моја нота дата начину извођења. Имала сам среће и наишла на правог човека који је у томе посредовао. Дуго сам у Србији радила са оркестром у коме је бас гитару свирао Пера Попа. Он је донедавно био музички продуцент у Радио Телевизији Нови Сад. Њега сам замолила да види са садашњим уредником, Александром Дујином, који би услови били да се тај материјал сними. Пролетос је Пера разговарао са људима из оркестра и убрзо сам добила шему колико би све то трајало и колико би коштало.

• **За нас лаике музичког света није превише јасно колики је рад иза оваквог једног пројекта. Колико је било потребно сати вежбе, путовања у Нови Сад и труда да би се овај албум остварио?**

Пар пута сам пролетос и ја отишла до Новог

Сада. Разговарали смо и договорили се. Написала сам песме које сам изабрала, а они су ми тражили да их пред њима отпевам. Тако да сам ја пред њима прво имала неку врсту аудиције. Већ при првом слушању скренули су ми пажњу на грешке. Неке ствари нисам добро певала, а они су то професионално приметили. Ја сам их учила у породици онако народски, како су их моји певали, и нисам за њих тражила ни

ноте нити сам улазила у неку дубљу анализу. Договорили смо се да цела прича крене у септембру. Било ми је чудно, али сам завршила све своје домаће задатке и урадила оно што су они од мене тражили. Била сам пријатно изненађена колико је брзо све почело да се одвија. Цело

снимање је договорено у веома крутим терминима. Сваки сат снимања је имао своју цену, а пролонгирање термина значило је додатне трошкове. Зато сам се ја потрудила да се то уради у договорено време и на најбољи могући начин.

Буквално, снимање је било 7, 8. и 9. октобра. Прва два дана је оркестар снимао подлогу, а затим сам ја за четири сата снимила свих ових 19 песама. То ме је мало и уплашило, била сам тих дана и прехлађена и незадовољна што не могу

да продужим термин, али је продуцент био задовољан, оркестар такође. Микс је урађен 16. октобра и тако

је све то завршено.

• **Коју сте документацију и материјале користили при избору песама?**

Нисам користила никакву документацију ни материјале. Буквално су то песме које сам у детињству научила од чланова породице. Замислила сам да то буду изворне песме са тамбурашима.

Једноставно сам једног дана написала на хартији колико тих женских песама знам. Од тридесетак женских песама одабрала сам двадесетак у нашем банаћанском стилу. Оне се у Србији третирају по регионима Срема, Баната и Бачке, али за нас су све оне наше. Ми их тако гледамо.

• **Шта је значила сарадња са таквим једним професионалним оркестром какав је Тамбурашки оркестар Радио Телевизије Војводине?**

За мене, као певача-аматера значило је више него што могу речима да искажем. Сан је сваког певача да сними албум са оваквим професионалним оркестром. То је оркестар који те од првог такта носи и даје ти вољу за певањем. Част ми је и радост, иако сам се на почетку плашила да нећу бити на њиховом нивоу. Али били су пријатно изненађени и нарочито их је интригирала чињеница да неко ван матице жели да сними овакав албум и негује овакву врсту музике. Управо су ми потврдили из РТ Војводине да ћу 10. децембра заједно са Великим тамбурашким оркестром бити гост јавне Радијске емисије "М-кључ" у студију "М". То је у ствари Студијски концерт уз

учешће публике, који се јавно снима и емитује на таласима Радио Новог Сада, од 21 до 22 часа. То, ваљда, значи да се нисам лоше показала.

• **Интересантно је што сте и за илустрацију албума одабрали село Дињаш. Која је прича из тих фотографија?**

Не знам да ли је то било свесно или несвесно, али ми се та врста корице врти по глави од првог тренутка саме идеје о албуму. Дињаш није моје родно село, већ родно село мог оца, али ја сам тамо одрасла, провела најлепше дане детињства и негде дубоко у мени постоји та идеална слика села које, нажалост, више не постоји. Вероватно је то романтизована слика, али то је то срећно и лепо време. Можда ће ме неко и критиковати, али је овај

албум замишљен да оживи осећања. О томе и певају ове песме. А осећања и јесу тамо... код тих гусака, тих кућа и тог сеоског мира и лепоте које у себи чувамо. Ја сам уверена да свако од нас у себи чува крајичак неког свог раја на земљи. За мене је то Дињаш.

• **Где ће заинтересовани моћи да купе албум?**

Носилац комерцијалних права овог албума је Савез Срба у Румунији. Искрено им захваљујем на финансијској помоћи, тако да они који желе албум да купе, треба да се обрате Савезу Срба у Румунији.

Љубинка Перинач Станков
фото: Мирча Буња

Пише:
Србољуб
Мишковић

„ЦУНАМИ“ У ПАРЛАМЕНТУ НАКОН ПОБЕДЕ ЈОХАНИСА

Оно што је мало ко очекивао да ће Клаус Јоханис ставити на дневни ред већ првих дана после победе на изборима, јесте циљ, сада једине Национално-либералне партије након сједињења ПНЛ-а, а то је да се освоји потпуна политичка власт у земљи

Само дан након историјске победе Клауса Јоханиса у другом, одлучујућем кругу председничких избора, били смо сведоци неколико изненађујућих „препорука“ новоизабраног председника државе. У првом реду Клаус Јоханис је упутио препоруку Парламенту да „под хитно“ одустане од намере да изгласа Закон о колективној амнестији и помиловању. Нацрт поменутог закона је већ више месеци у Парламенту и само захваљујући предизборној председничкој кампањи није усвојен. Иначе, предвиђањима закона о колективној амнестији и помиловању тежило се да повећи број парламентарца, који се налазе у затвору или под истрагом, буде помилован. Након императивне молбе новог председника, Парламент је одустао од поменутог закона, јер је тако... народ желео!

Истовремено Клаус Јоханис је „замолио“ сенаторе и посланике да у што краћем року, на сопствену иницијативу, одустану и од досадашњег имунитета и да се убудуће чланови највишег законодавног тела државе не супротставе интервенцији тужилаштва у истрази, када се ради и кршењу закона земље.

Као да су одједном парламентарци „окренули ћурак наопако“. Неколико посланика и сенатора су морали, бар минулих дана, да се повинују овим одлукама, што је унело немир у редове парламентарца. Колико ће трајати ово стање, видећемо.

Ова прва победа новог председника вероватно неће бити и последња, када се ради о поштовању реда и закона свих грађана државе. Чак је и досадашњи председник Трајан Басеску признао да оно што он није успео да уради у десетогодишњем мандату, урадио је за неколико дана његов наследник. Такође, Трајан Басеску је уверен да ће битку против

корупције, коју је „лично покренуо“, наставити Клаус Јоханис.

Оно што је мало ко очекивао да ће Клаус Јоханис ставити на дневни ред већ првих дана после победе на изборима, јесте циљ, сада једине Национално-либералне партије након сједињења ПНЛ-а, а то је да се освоји

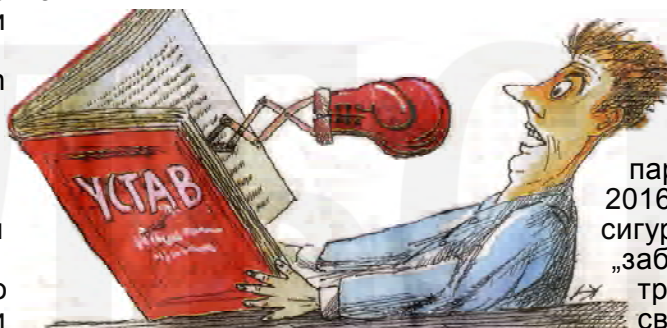
потпуна политичка власт у земљи у што краћем року. Ако је могуће већ 2015. Ако се у томе не успе, онда предстоје

парламентарни избори 2016. године. Нисам сигуран да је Клаус Јоханис „заборавио“ да је од овог тренутка председник свих грађана, да више

није члан ниједне партије и да у свом петогодишњем мандату мора бити непристрасан на унутрашњем политичком плану. Ако се буде понашао као досадашњи председник, онда обећање Клауса Јоханиса да ће водити другачију политику пада у воду.

Ипак се ваља подсетити да је садашња Влада премијера Виктора Понте резултат већине у Парламенту од преко 600 сенатора и посланика. У јесен 2012. године грађани Румуније су на парламентарним изборима чак са 65 одсто гласова изабрали кандидате уједињене левице (УСЛ). Тај Парламент је предложио премијера, а премијер Виктор Понта је формирао кабинет. То је нормалан и демократски процес. Ниједан новоизабрани председник не може такво стање променити, једино ако прекрши Устав. Но, Клаус Јоханис намерава да предложи Парламенту и измене неких ставки у највишем закону земље. За сада нови председник није јасно рекао на које ставке мисли.

Крајем минуле седмице Уставни суд је и званично потврдио Клауса Јоханиса у функцији председника државе, а у палату Котрочењ преселиће се 22. децембра, када практично и почиње мандат.

Солистички концерт:

“СИНОЋ КАД ЈЕ ПАО МРАК”

Први промотивни концерт у низу бисера српске традиције у оквиру Дана српске културе под геслом “Тамбураши банатске равнице” одржан је 19. новембра у дворани Темишварске филхармоније.

Јасмина Фењац и Велики тамбурашки оркестар Радио Телевизије Нови Сад издали су заједно албум банаћанских изворних песама под насловом „Синоћ кад је пао мрак“, те је повод овог концерта била промоција албума. Концерт је уједно и поклон Темишварцима који су у великом броју дошли да уживају у квалитетној музици.

А кад тамбураши с Петроварадина свирају, па још уз један од најлепших наших вокала, Јасмину Фењац, доживљај је не само посебан већ и прави правцати мелем за срце и душу.

Тамбураши с Петроварадина

Један од првих ансамбала који је формиран у Радио Новом Саду приликом оснивања ове установе 1949. године био је Тамбурашки оркестар. У првим данима свога постојања, оркестар се углавном оријентисао на извођење народних песама и игара.

Висок ниво интерпретације, који је изградио оркестар, утицао је на општи извођачки ниво тамбурашких оркестара у земљи и иностранству, као и на популарисање тамбуре као солистичког и

оркестарског инструмента. Руководилац Тамбурашког оркестра јесте Миле Николић, а могућност да их чујемо док су вече отворили „Ситним банатским колом“ у Темишвару, била је за нас привилегија и част.

Афективне Јасминине бижутерије

Јасмина Фењац већ двадесетак година негује српску изворну песму и изводи је на себи својствен начин. Њен глас је препознатљив и тако добро паше уз банатску тамбуру. Како сама каже, она пева од своје четврте године живота. Песме нашег простора носе са собом сету сеоске идиле, љубавних састанака, растанака или пак весеља и свадби. Таква је песма „Ајте амо момци, цуре да се веселимо“, коју је забележио Исидор Бајић и за њу направио аранжман. Лепоту треба сачувати, а те вечери смо је у песмама препознали.

Дует Јасмина Фењац и Пера Тодоровић улепшао нам је толико и толико наших фестивала и прослава. Волимо да их чујемо, а није на одмет знати да је песма „На маленом брегу“ врста афективне бижутерије са сентименталном вредношћу, о којој Јасмина Фењац каже да је научила од тетке Станке и тече Живице, који су је својевремено као момак и девојка давних шездесетих певали на приредбама у Дињашу.

Пера Тодоровић сваку песму отпева из душе, са максималном жељом да песму оживи и на слушаоца пренесе лепоту осећања, коју свака песма носи са собом. Тако је било и те вечери када је као специјални гост наступио на концерту.

Смењивали су се гласови, кад Пера Тодоровића, кад Јасмине Фењац уз песме као што су "Широк Дунав, раван Срем" или "Ај, што ћу нане, болује ми дика".

Љубав, чежња, непреболна рана, јад младог срца... све је то за људе, као што су за људе и шаљивији тонови банаћанског кола и поскочица са старинским подвизивањима. Свега је било на општу радост уз аплаузе публике.

Тренутак чисте емоције

А како ништа нама нема без темеља, тако није ни овај концерт био без подсећања и корена. Миленко Лукин Чанадац је култно име тамбуре Срба у Румунији, човек којем дугујемо оснивање тамбурашких друштава и подучавање многих данашњих поклоника тамбуре и тамбурашке музике. Они који су имали привилегију да га упознају, знају да је он волео свој Чанад, и у име те љубави забележио је и направио аранжман за Чанадско Мало Коло! Велики тамбурашки оркестар Радио Телевизије Нови Сад извео је маестрално Чанадско Мало Коло.

И био је то тренутак чисте емоције праћен у стопу кристалним гласом

Јасмине Фењац и песмама „Једно јутро чим је зора сванула“, „Да је вишња к'о трешња“, „Ај, невен вене“, „Водем дику“, „Три сам дана кукурузе брала“ и др.

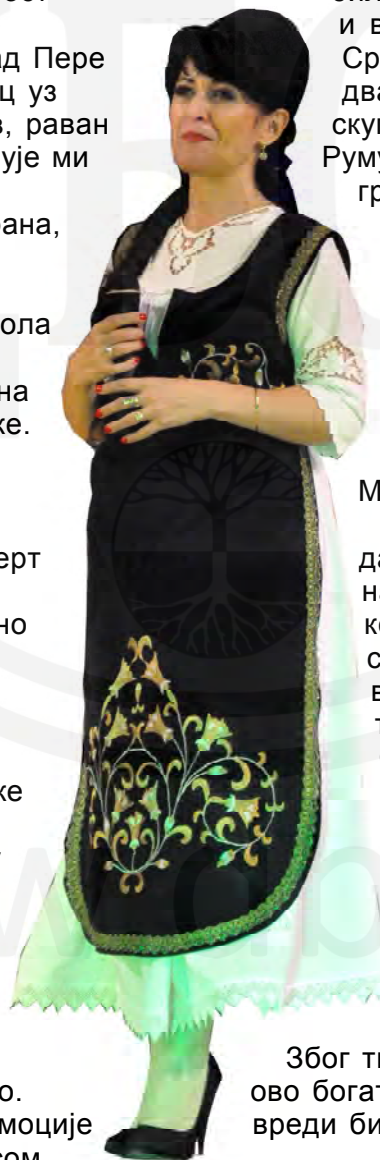
Да наведемо да је те вечери сала Капитол

била препуна, да су концерт посетили и високи представници Амбасаде Србије и Генералног конзулата, као и двадесетак посланика Народне скупштине Србије и Парламента Румуније, да су на концерту били и градски представници али и челници Савеза Срба у Румунији. Иначе, ССР је и главни спонзор који је омогућио и финансијски подржао овај уникатан и по много чему посебан пројекат, чији је издавач Себастијан Ђокан, продуцент Пера Попа, док се за графичку обраду побринуо Мирча Буња.

У закључку још да кажемо и то, да су све песме, које су се нашле на албуму, а могли сте их чути и на концерту, нама добро познате. Чули сте их и сами док их је неко од ваших певао... од бабе и деде, тате, тетке, тече... Иако их људи у Србији деле на сремачке, банаћанске и бачванске, оне су део наше културне баштине, јер су наши стари, вероватно у оној одвојености од матице, хтели да сачувају што више песама, па их нису делили по регионима, већ су све ове песме певали као своје.

Због тих песама, због наше деце, којој ово богатство треба пренети, вредело је и вреди бити заједно.

Љубинка Перинач Станков

ВЕЧЕ НАРОДНЕ МУЗИКЕ

Имајући у виду да је АКУД „Младост“ током своје вишедесетогодишње активности окупило око себе на десетине и стотине љубитеља српског фолклора и народног мелоса, одлучено је да на овогодишњим „Данима српске културе“ вокални солисти и фолклораши наступе одвојено. Тако је у четвртак, 20. новембра, у Мултифункционалној сали Жупанијског савета одржан концерт народне музике посвећен 45. годишњици друштва, са учешћем бројних певача и свирача.

Водитељ Марко Аџић је у име организатора поздравио све присутне госте, румунске пријатеље и уважене званице, подсетивши да је АКУД „Младост“ основано далеке 1969. године као **Српски омладински оркестар у Темишвару**. Први јавни наступ био је забележен 23. новембра на радио-приредби у Иванди, а тај се датум уједно слави и као рођендан дружине. Истакнуто је, такође, да је АКУД „Младост“ забележило сјајне подвиге у својој прошлости, освојивши бројне награде на међународној сцени.

На самом почетку био је представљен део оркестра Младост 1, то јест вокална група у саставу Ђурђевка Миклушев Бадеску, Босилка Ћирић Јанош, Нада Ћирић Маћеан, Жива Пантин и Јасмина Петров Фењац, уз музичке руководиоце и певаче Јоце Бугарског,

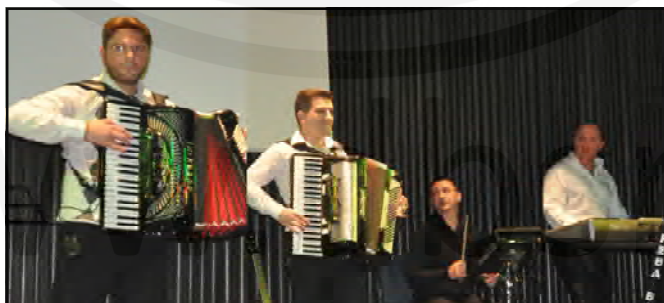
Миленка Лукина, Александра Вујића, Радосавке Лалић, Наталије Дабић Бранков, Томислава Лазарова и Анице Лазаров, који су извели химну „Младости“ и потом отпевали сваки по две песме. Након њих је уследио Влада Мишић у пратњи кикиндских тамбураша.

Други блок је започео запажањем да су студенти током година завршавали студије, ученици гимназију, а на почетку сваке школске године дружини су приступали нови чланови. Репертоар се стално обнављао и обогаћивао. Зато су се генерације разликовале нумерисањем: 1,2,3,4,5...

Том приликом био је представљен оркестар **Младост 3**, у саставу: Лаза Весић, Рада Мирјанић, Дејан Фењац, Дарко Аћимов и Ненад Лукин, који је пратио вокалне солисте Златицу Миладинов Панић, Александру Мандран, Радмилу Рајков, Велимира Недељкова, Сању Мирјанић Стојков, Јасмину Петров Фењац и Владу Недина.

Присећајући се гостовања по српским селима у Румунији, по већим градовима и иностранству, била је представљена и

млађа генерација свирача и певача, то јест оркестар **Младост 4** у саставу: Бранислав Марков, Борко Стојанов, Дарко Аћимов и Душко Малимарков, који је пратио певаче Живу Пантина и Мирјану Јовичин, да би на

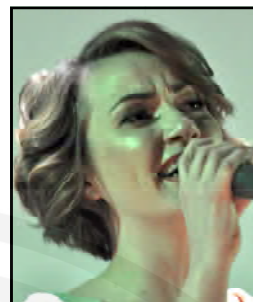
**Александар
Вујић**

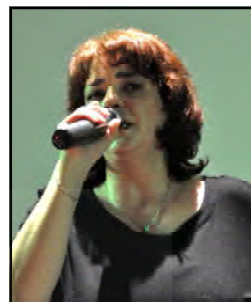
**Влада
Мишић**

**Златица
Миладинов
Панић**

**Александра
Мандран**

**Радмила
Ројков**

**Велимир
Недељков**

**Сања Мирјанић
Стојков**

**Јасмина Петров
Фењац**

**Влада
Недин**

**Мирјана
Јовичин**

**Младена
Урошевић Ангел**

**Дејан
Милован**

**Мела
Јаношевић**

**Томислав и Аница
Лазаров**

**Жива
Пантин**

**Наталија Дабић
Бранков**

**Радослава Лалић
Поповић**

**Миленко
Лукин**

крају извео
сплет народних
кола.

У последњем
блоку вечери
дошли су до
изражаја
најмлађи, они
који су задужени
да наставе оно
што су њихови
очеви и дедови
започели пре
скоро пола века. У то име био је
представљен део оркестра **Младост 5**:
Миодраг Грубачки, Марко Табан, Дарко
Аћимов и Душко Малимарков. Као вокални
солисти наступили су Младена Урошевић
Ангел, Дејан Милован Кеба и Рузмаринка
Мела Јаношевић, а вече је закључено

сплетом инструменталне музике.

Организатори и старији „младосташи“ су
на самом крају упутили позив за нове
почетке свима онима који у срцу носе песму,
свирку и игру – да им се придруже у весељу
и раду.

Горан Мракић

ЂЕРДАН УСПОМЕНА – АКУД „МЛАДОСТ“ 45

Гала концерт АКУД „Младост“ из Темишвара поводом прославе четрдесет и пет година од оснивања, одржао се прошле недеље, 23. новембра, у великој сали Националне Опере у оквиру треће недеље Дана српске културе – Недеље традиције.

Вече је отворено промоцијом књиге „Младост 45“, аутора Љубомира и Весне Степанов у фоајеу Националне Опере, а поводом јубилеја уприличена је и изложба трофеја, пехара, медаља и диплома, које су чланови АКУД „Младост“ освајали на разним манифестацијама и фестивалима у земљи и иностранству.

Својим присуством прошлонедељни догађај увеличали су: представници Генералног конзулата Републике Србије у Темишвару, Његова екселенција генерални конзул Лазар Манојловић и конзул Ирена Радојчић, градоначелник Решице, Михај Степанеску, представник Министарства

спољних послова Републике Србије, господин Ђорђе Алексић, представници свештенства на челу са високопречасним протојерејем-ставрофором, архијерејским замеником Маринком Марковим, представници Општина Бела Црква, Приједор, Зрењанин, потпредседници Савеза Срба, председници Месних организација ССР и руководиоци наших културно-уметничких друштава.

Пред препуном салом Опере **Здравицу** је поводом крсне славе друштва изговорио глумац Позоришног студија „Талија“ из Темишвара, Горан Пантин.

Водитељ програма, глумац Марко Ацић, је након поздравних речи представио активности АКУД „Младост“ од оснивања, далеке 1969. године, њене чланове, гостовања, наступе, и оживео дане када су свако на свој начин оставили трага у богатој историји друштва, које се још од свог

оснивања трудило да очува српску изворну песму и народне игре.

Први су на сцени наступили најмлађи - Школица фолклора АКУД „Младост“, под уметничким руководством Бјанке Јоргован.

Они су одиграли кореографију **Моја дика**, сачињену од народних игра из Баната, и како се и очекивало, измамили аплаузе многобројне публике. Подмладак Младосташа представио се кореографијом **Ај, поведи весело** - игре из Шумадије, а награђену кореографију **Зелен багрем удара**, игре из Баната, представила је златна генерација АКУД „Младост“ из 2000. године.

Ђердан успомена, кореографију сачињену од предивних банатских народних игара, уз аутентични аудио запис Семартонских тамбураша, одиграли су заједно чланови генерација АКУД „Младост“ из 1970, 1980, 1990, 2000. године. Топло, присно и носталгично је било видети их заједно.

Изворну

српску народну песму **Ђердан за успомену**, отпевала је солисткиња Горана Беленцан. Запис припада нашем цењеном уметнику и кореографу Милосаву Татарићу. Публика је са интересовањем пратила редом стару

народну игру, **Шаранац**, кореографа Милосава Татарића, затим кореографију **На крај, на крај, моја силна мобо**, игре из Срема и награђену кореографију **Ивањско цвеће**, игре из Бачке. Први део Гала концерта завршен је заједничким наступом чланова неколико генерација АКУД „Младост“ – извођењем народне игре Мађарац, кореографије **Све наше младости**, када се на сцени темишварске Опере појавило скоро сто играча.

Кратка пауза је искоришћена за разгледање изложбе и разговор са Љубомиром Степановим, аутором књиге „Младост 45“. У другом делу програма Младосташи су представили неколико сплетова српских народних игара и песама из јужне Србије.

Вокална група са солистима отпевала је српску изворну народну песму са Косова **Маријо, дели бела кумријо**, затим су приказали кореографију **Сокол ми лети високо** - игре из Владичиног Хана. **Колаж инструментала** извео је Тамбурашки оркестар „Батини бећари“ из Великог Семиклуша, под музичким руководством Марка Бугарина. У наставку смо имали прилику да још једном уживамо у предивним, окретним играма из Централне Србије, уз кореографију **Свечаност на Опленцу**. Беспрекорно је звучао и Народни оркестар АКУД „Младост“, сачињен од искусних музичара, под управом концерт мајстора Наде Петров, приликом извођења неколико инструменталних композиција. Кореографијом **Ој Стојане, млад стопане**, игре Босилеградског крајишта, завршен је културно-уметнички програм поводом четрдесет и пете годишњице од оснивања нашег најстаријег и најпознатијег друштва. Публика је дугим аплаузом наградила наступ свих генерација Младосташа, који су и овога пута испоштовали висок уметнички ниво и одиграли кореографије Милосава Татарића и

Милорада Лонића, под уметничким руководством браће Сенадина и Сретка Крстића. Присутнима се на крају трочасовног програма обратио председник Савеза Срба у Румунији, Огњан Крстић, иначе некадашњи члан АКУД „Младост“, и искористио прилику да захвали бившим и

садашњим члановима на залагању и труду да очувају српску културу, обичаје и традицију на овим банатским просторима, а господин Михај Степанеску, градоначелник града Решица, велики пријатељ Срба у Румунији, уручио је диплому АКУД „Младост“ за дугогодишњи рад и изузетан допринос на културно-уметничком плану.

Вече је било за памћење и што је најважније, није завршено у Опери. Ту је тек почело. Стари

знанци, генерације и генерације Младосташа наставили су своје дружење у ресторану до касно у ноћ. Јер, независно колико је коме било година, те вечери сви су били млади. И не може бити другачије. „Младост“ их већ 45 година држи на окупу.

Миодраг Тодоров

СВЕЧАНОСТ МАЛИХ ЧАНАДСКИХ ТАМБУРАША

Прошлог петка, 21. новембра, Чанађани су се провели свечано, јер тог дана „Мали чанадски тамбураши“ решили су да прославе своју годишњицу.

Прослава која је била организована од стране МО ССР Чанад, збила се у

чанадском Српском клубу. А да би свечаност добила свој прави значај, поред родитеља чанадских „малишана“, њихових упућивача Славена Павловића, Оане и Зорана Ердеја,

помогли су и Славољуб Аднађ, потпредседник ССР, Димитрије Сивачки, председник МО ССР Чанад, Весна Ђуричин, секретар МО ССР Чанад, месни парох Радослав Стојанов, Мирослав Марјануц, секретар Општине и Радољуб Филипов, члан МО ССР Чанад. Као што и доликује, на празник „Малих чанадских тамбураша“, позвани су и гости из Радимне, КУД „Свети Никола“ под управом Томе Поповића, који су увеличали празник.

О целокупном току свечаности своје

утиске са нама је поделила Весна Ђуричин, секретар МО ССР Чанад: „Заједно са нашим драгим гостима дружили смо се до касно у ноћ, где смо и учили нове игре и кораке, на свечаној вечери и дружењу, коју је обезбедио наш председник Димитрије

Сивачки. Верујем да наша играчка група, а и наши мали тамбураши као што ја волим да им кажем „Пачија школа“ одрасту у право културно-уметничко друштво и да дуго трају

као њихове колеге из Радимне. Велика нам је част што смо за госте имали наше пријатеље из Радимне, а по њиховим реакцијама и они су се осећали лепо у нашем Чанаду, где су, како и сами кажу, доживели незаборавне тренутке“.

Уједно, Весна Ђуричин захваљује свима који су се побринули да ова свечаност Чанадаца протекне и остане у дугом и лепом сећању.

Г.Г.П.

КОНЦЕРТ КЛАСИЧНЕ МУЗИКЕ У БУКУРЕШТУ

У уторак су у Националном музеју „Ђорђе Енеску“ у Букурешту наступиле уметнице из Ниша, Весна Рилак Станимировић (виола) и Христина Вуковић (клавир).

У музичком салону Палате Кантакузино свој су програм посветиле Јохану Брамсу и Ђорђу Енескуу.

Пред бројном публиком уметнице из Србије су се заиста сјајно представиле, а

њихов концерт био је омаж двојци великих композитора. У присуству професора, студената, представника Лиге српско-румунског пријатељства и Савеза Срба госте су поздравили и челници ССР Славомир Гвозденовић и Борислав Велимировић, док је домаћин уметницама из Србије био Младен Батањац. Љ.П.С.

СУСРЕТ ПАРЛАМЕНТАРНИХ ДЕЛЕГАЦИЈА РУМУНИЈЕ И СРБИЈЕ

У периоду од 19. до 21. новембра у Темишвару, Вршцу и Београду одржан је састанак румунске Парламентарне групе за пријатељство са Србијом и Комисије за спољну политику Румунског парламента са Парламентарном групом Народне скупштине Републике Србије за пријатељство са Румунијом и Спољнополитичког одбора Народне скупштине Републике Србије. Прво су чланови две парламентарне групе присуствовали изузетном догађају у оквиру Дана српске културе у Румунији у вечерњем програму Тамбураша банатске равнице, где су нас румунски и српски посланици упознали на лицу места у једној од наших најлепших активности. Сутрадан, у четвртак, чланови Парламента две државе састали су се у Општини града Темишвара, где су разговарали о односима две земље, пријатељству и сарадњи на свим нивоима. Српску делегацију сачињавали су:

председник Српске посланичке групе за пријатељство са Румунијом Милетић Михајловић, Мирјана Драгаш, Светислав Вукмирица, Александар Чотрић, Његова екселенција амбасадор Републике Србије у Букурешту Бранко Бранковић, генерални конзул Републике Србије у Темишвару Лазар Манојловић, док су у саставу румунске делегације били: сенатор проф. др Петру Филип, председник Комисије за спољну политику, сенатор Бен Они Арделеан, председник Парламентарне групе, Његова екселенција амбасадор Републике Румуније у Београду, Данијел Бану, посланици Јон Симион Пурек, Георге Чобану, Сорин Константин Страђеа, Константин Мојиси, Матеј Сучу и Хореа Кристијан. Њима се придружио и градоначелик Николаје Робу, а након конференције за штампу и префект жупаније Тимиш Еуџен Догариу и председник Жупанијског савета Титу Божин. Сусрету и

разговорима румунских и српских парламентарца присуствовали су и представници српске националне мањине: посланик у Парламенту Румуније Славомир Гвозденовић, председник Савеза Срба у Румунији Огњан Крстић и потпредседник ССР Славољуб Аднађ. Две су делегације разговарале отворено о могућностима бољег повезивања и веће привредне сарадње, као и о питањима и појединим проблемима румунске националне мањине у Србији и српске националне мањине у Румунији. Пред полазак за Вршац и Београд, уважене госте из Букурешта и Београда примио је у Српској кући у седишту Савеза Срба, председник Огњан Крстић, заједно са потпредседником ССР Славољубом Аднађом, директором Српске гимназије „Доситеј Обрадовић“ Јадраном Кланицом, школским инспектором Жељком Станковим, представницима штампе, радија и телевизије. На пријему који је био приређен у част гостију из Букурешта и Београда, председник Огњан Крстић је уважене госте укратко упознао са активностима Савеза Срба у Румунији, са Данима српске културе, а српски и румунски посланици могли су да погледају шта смо у оквиру Српске куће урадили и шта радимо у оквиру пројекта будућег Националног информационог центра. Овом приликом председник Парламентарне групе, сенатор проф. др Петру Филип, уручио је Плакету издату поводом сто педесет година постојања Румунског сената, председнику наше кровне организације. У поподневним часовима и домаћини и гости кренули су за Вршац где су се у градској Општини састали са Јовицом Заркулом, председником Скупштине општине, и са десетак представника румунске националне мањине из Вршца. Председник Скупштине града и Румуни из Вршца обавестили су чланове две делегације о својим активностима, као и о појединим проблемима по питању образовања, затраживши више разумевања и подршке од обе државе. На овом састанку наш је посланик Славомир Гвозденовић истакао да су нам проблеми слични и поновио предлог да се ССР и новоформирани Национални савет румунске националне мањине у Србији заједнички представе у обе земље, уз подршку Темишвара и Вршца, а под покровитељством парламентарних група за пријатељство између Румуније и Србије. У

петак су гости из Румуније имали више сусрета у Београду са Андрејом Младеновићем, замеником градоначелника Београда и са представницима Градске општине, са колегама из Српске парламентарне групе пријатељства са Румунијом, са госпођом Дијаном Вукомановић, потпредседником Одбора за спољне послове Народне скупштине Републике Србије, затим са Владимиром Маринковићем, потпредседником Народне скупштине Србије и Зораном Бабићем председником Посланичке групе Српске напредне странке. Треба истаћи отвореност у разговорима који су протекли срдечно и присно. Дотакнути су поједни проблеми који се тичу боље економске сарадње између Румуније и Србије, бољег повезивања (предлог о аутопуту између Темишвара и Београда), о решавању појединих проблема када су у питању националне мањине, понаособ када су у питању Власи из Тимочке Крајине. Обе су стране са задовољством закључиле да су сусрети и у Темишвару, Вршцу и Београду протекли као између правих пријатеља. У Београду је приликом сусрета две посланичке групе за пријатељство Србије и Румуније наш посланик Славомир Гвозденовић изнео и више проблема српске националне мањине у Румунији, истакавши да су проблеми две мањине слични или исти. Наш је посланик обавестио парламентарце обе земље о драстичном смањењу броја Срба у Румунији уз констатацију да томе нисмо само ми мањинци криви, о потребама једне озбиљне ТВ емисије на српском језику са бар два самостална уредника са могућношћу гледања на целој територији Румуније, са озбиљним проблемима са којима се суочава редакција Српске емисије Радио Темишвара, која је од више уредника за свега неколико година сведена на само два. Поздравио је наш посланик отварање три нова гранична прелаза, уз наду да ће се отворити и прелаз Врачев Гај – Соколовац и да ће прорадити скела на Дунаву између Старе Молдаве и Бусја. Све у свему, користан и леп сусрет између парламентарца две земље уз констатацију да су Срби из Румуније као и Румуни из Србије животно заинтересовани за добре односе две пријатељске земље.

Миодраг Тодоров

СКУП ИСТРАЖИВАЧА ПРОШЛОСТИ У ЧАНАДУ (РУМУНИЈА)

Општина Ченад (Чанад) и Удружење културе "Конкордија" из истог места, приредили су 15. новембра 2014. год. Међународни скуп истраживача прошлости, на којем је учествовало седамнаесторо предавача из: Румуније, Мађарске и Србије.

Општина Чанад, настављач античке Urbis Morisene, налази се на западу тимешке

жупаније, на левој обали Мориша, на граници са Мађарском. У прошлости је откривено више налазишта, која датирају од неолита, пре 7.000 година, бронзаног, римског

доба, до новијих времена. У време примања хришћанства, Чанаду припада важна улога, па се тврди да је био престоница Баната. Први манастир на простору данашње Румуније био је у Чанаду и потиче из 1002. године, посвећен Светом Јовану Крститељу, као манастир источних монаха.

Прва школа потиче из 1030. године са наставом на латинском језику.

У 11. веку Мађари освајају Морисену, мењају име у Чанад, оснивају епископију а први епископ је био Герхард де Сагредо Чанадски из Млетачке, устоличен 1030. год., који је забележен и као први писац на простору данашње Румуније.

Наведени скуп приредио је неуморни Душан Бајски са својим помоћницима, припремивши све прилоге, преводе и представљања радова присутних предавача.

Једини представник из Србије био је Драгољуб Бадрљџица, професор из Мокрина, који је образложио свој прилог, објављен у Гласнику ATTENDITE Историјског архива

Кикинда 2009. год., бр 6., под насловом: "Списак места и број женика који су долазили и венчавали се у Мокрину и Великој Кикинди (1779-1801)".

Овај рад се приређивачима учинио важним, јер се помињу имена младожења и њихових кумова, који су долазили из Чанада и венчавали се у наведеним местима.

Правило је било да се само венчана у цркви сме извести млада у место одакле је младожења. У Мокрину је забележено 700, а у Великој Кикинди 1.154 таквих записа, а

из Чанада 10 у Мокрину и 15 у В. Кикинди. У Мокрину је забележено да су женици долазили из 55, а у В. Кикинди из 71 места.

Срби, истраживачи из Румуније: Љубомир Степанов, Јаворка Марков Јоргован, Мирослав Росић, Душан Бајски, Славка Божин и Зоран Марков дали су значајне доприносе на самом скупу и Годишњаку наведеног удружења за 2012-2013. годину.

Радован Шокловачки, дугогодишњи истраживач становништва Мокрина и околине и мокринских родослова, упознао се са Србима из Румуније и предочио им своја достигнућа у истраживањима у неформалним разговорима.

Проучавање матичних књига, чување и стављање јавности на увид, непроцењиво је благо, па ће нове везе и заједнички истраживачки подухвати допринети новим књигама, скуповима и продубљивањима научних сазнања.

Драгољуб Бадрљџица

Мирослав Стојанов

МАЛЕ, АЛИ ВЕЛИКЕ СТВАРИ

Мирослав Стојанов је приступио АКУД-у „Младост“ 1999. године, у време када је био ученик првог разреда средње школе. Био је активан до 2009, када је силом прилика

одлучио да напусти Румунију и потражи бољи живот у иностранству. У Темишвару је радио као шеф сале у једном локалу, који се после извесног времена затворио. Тамо је упознао једног Италијана, на чији је савет отишао да ради на полуострву. Међутим, град Леће није испунио његова очекивања. Радио је као конобар до краја летње сезоне, али газда кафића га није редовно плаћао, тако да није успео да са удоми. „У међувремену је умро и мој деда, тако да сам морао да позајмим паре да се вратим на сахрану. Нисам више имао никог сем жене и сина, те сам

одлучио да и њих доведем у Италију. Била су то доста тешка времена, али смо некако успели да преживимо“, каже Мирослав присећајући се своје прошлости.

У међувремену је упознао једног човека који је годинама радио у Шкотској, тако да је за кратко време стигао са пртљагом од 20 килограма у Глазгов. Тамо није познавао никог, али је само после десет дана успео да се запосли у неком пабу. У почетку му је било тешко да прати говор глагољивих

домаћина, јер се њихов енглески прилично разликовао од оног што је учио у школи. Но, временом се уходао и почео да разуме шта причају. У новој средини видео је људе из свих крајева света, али каже да су Шкоти

врло љубазни према сранцима.

„Подсећају ме на Србе, отворени су, дружељубиви и расположени. На њихов рачун се збијају шале да су циције, али то није истина. Све у свему, добри су људи“.

Мирослав планира да се једног дана врати у Банат, али каже да намерава да се извесно време ипак задржи у Шкотску, где је успео да се снађе и добро зарађује. Дошао је на неколико дана у Темишвар да заједно са другарима из „Младости“ прослави 45. годишњу. Није био са њима на сцени од читавих пет година и каже да су му

недостајале те емоције пред неки важан наступ. Жао му је што његов син не прича српски, али нада се да ће у будућности имати прилику на научи. Такође, недостају му српски празнични обичаји и сви стари ритуали који сачињавају народну традицију. „То су мале, али у суштини велике ствари. Нажалост, човек не може да има све у животу“, вели Мирослав, спремајући се полако да крене за Глазгов.

Горан Мракић

ПЛУС ШЕСТ ЗА ЦРНО-БЕЛЕ

Као и у прошлом колу, Партизан је искористио кикс најближих пратилаца и повећао бодовну предност, обезбедивши титулу јесењег првака два кола пре краја јесењег дела Јелен Супер лиге.

Црно-бели су лако на свом стадиону савладали Напредак чиме су побегли вечитом ривалу на шест бодова. Црвена звезда је наставила са slabим играма и катастрофалном реализацијом, одигравши опет без голова и то у Крагујевцу, против најслабије екипе уз лигиге. Војводина је освојила само бод на Бањици и тако је пропустила прилику да избије на друго место на табели. Јагодина је освојила сва три бода у гостима убедљивом победом над Чукаричким, а ОФК је добио Младост попевши се на пето место. Преостала три сусрета завршена су без победника, док је сусрет на Вождовцу одложен.

Резултати и стрелци 13. кола:**Борац – Раднички Н. 0-0****Вождовац – Нови Пазар одложено****Партизан – Напредак 3-1** (Лазовић 36', Б. Илић 73', Шкулетић 86' - Ндаје 90')**Доњи Срем – Спартак 1-1** (Спалевић 47' једанаестерац- Георгијевић 89')**Рад – Војводина 0-0****Чукарички – Јагодина 0-3** (Јованчић 30', Шушњар 67', Ђурић 70')**Раднички К. – Црвена звезда 0-0****ОФК – Младост 2-1** (Јовановић 6', Јанковић 9' - Живадиновић 79')Табела:

1. Партизан	13	11	1	1	32-8	34
2. Ц. звезда	13	8	4	1	15-4	28
3. Војводина	13	8	2	3	24-11	26
4. Чукарички	13	6	4	3	21-13	22
5. ОФК	13	5	6	2	17-15	21
6. Нови Пазар	12	6	2	4	17-12	20
7. Младост	13	5	2	6	14-16	17
8. Јагодина	13	5	2	6	16-19	17
9. Спартак	13	4	5	4	11-14	17
10. Рад	13	4	3	6	18-19	15
11. Доњи Срем	13	4	3	6	12-20	15
12. Борац	13	2	6	5	11-14	12
13. Вождовац	12	3	2	7	10-20	11
14. Раднички Н.	13	3	2	8	10-21	11
15. Напредак	13	2	4	7	9-17	10
16. Раднички К.	13	1	4	8	2-16	7

У претпоследњем колу јесењег дела сезоне, 29. новембра, састају се:

Раднички Н. – Младост

Црвена звезда – ОФК

Јагодина – Раднички К.

Војводина – Чукарички

Спартак – Рад

Напредак – Доњи Срем

Нови Пазар – Партизан

Борац – Вождовац

СТОПОСТОТАН УЧИНАК СРБА

Резултати 9. кола АБА лиге:

Солнок – Задар 82-81

Крка – Мега Визура 72-80

Будућност – Олимпија 76-61

Металац – Левски 81-54

Игокеа – МЗТ Скопље 61-76

Партизан – Цибона 73-64

Цедевита – Црвена звезда 87-88

Табела:

1. Ц. звезда	9	9	0	763-623	18
2. Будућност	9	8	1	730-631	17
3. Цедевита	9	6	3	676-623	15
4. Крка	9	5	4	665-626	14
5. Олимпија	9	5	4	649-639	14
6. Партизан	9	5	4	629-620	14
7. Мега Лекс	9	5	4	763-755	14
8. Солнок	9	5	4	648-658	14

9. Металац 9 4 5 610-633 13

10. Цибона 9 3 6 683-734 12

11. МЗТ 9 3 6 607-666 12

12. Игокеа 9 2 7 595-628 11

13. Задар 9 2 7 637-677 11

14. Левски 9 1 8 626-768 10

У 10. колу, од 29. новембра до 1.

децембра, састају се:

Задар – Крка

Олимпија – МЗТ Скопље

Будућност – Солнок

Игокеа – Левски

Цибона – Металац

Мега Лекс – Цедевита

Црвена звезда – Партизан

Припремио: Јадран Кланица

Фудбал, Прва лига

ДОМАЋИНИ И ГОСТИ
ПОДЕЛИЛИ БОДОВЕ

Резултати 15. кола: Вииторул Констанца – Конкордија 2-2, Медјаш – Динамо 1-2, Астра Ђурђу – „У“ Клуж 1-1, Чеахлау – Оцелул Галац 0-1, Стеауа – ФК Брашов 2-0, Тргу Жиу – ФК Ботошањ 1-2, КФР Клуж – КСМС Јаш 4-0, Петролул – Тргу Муреш 2-0, КСУ Крајова – Рапид 2-0.

На табели води Стеауа са 37 б, а следе КФР Клуж са 32 б и Петролул са 31 б. На последњем месту је Јаш са 9 б.

Неколико сусрета наредног кола: Јаш – Тргу Жиу, Крајова – Чеахлау, Рапид – КФР Клуж, Тргу Муреш – Астра, Ботошањ – Стеауа итд.

Фудбал, Друга лига

КОЛО НЕРЕШЕНИХ РЕЗУЛТАТА

Да је којим случајем АКС Поли на свом терену постигао очекивану победу у сусрету са Рамнику Валчом, сада би имао чак 6 бодова разлике у односу на пратиоце. То се, међутим, није догодило, будући да је темишварски друголигаш играо само 0-0 и разочарао малобројне навијаче.

У 14. колу друге серије постигнути су следећи резултати: Металул Решица – Миовењ 1-1, ФК Бихор – Панкота 0-0, АКС Поли Темишвар – Рамнику Валча 0-0, Сату Маре – Кампина 1-1, Тарлуђењ – ФК Карансебеш 2-1.

ФК Олт Слатина је била слободна.

Врх табеле:

1. АКС Поли	13	9	2	2	20-5	29
2. Кампина	13	7	4	2	21-14	25
3. Решица	13	7	4	2	17-11	25

Наредно коло: Рамнику Валча – Решица, Миовењ – ФК Бихор, Панкота – Сату Маре, Кампина – Слатина, Карансебеш – Поли.

Фудбал, Трећа лига

ОДИГРАНО ПОСЛЕДЊЕ ЈЕСЕЊЕ КОЛО

У IV серији три водеће екипе на табели су постигле победе и ништа се битно није догодило на врху табеле. Првенство се наставља на пролеће, тачније 14. марта утакмицама 14. кола.

Резултати 13. кола: Мали Бечкерек – Мотру 5-1, Вултури Лугож – Себиш 0-2, ФК Хунедоара – УТА БД 2-4, Тргу Жиу II – Филијаш 0-0, Вииторул Крајова – Ђармата 1-1, Инеу – Турчењ 2-0. ФК Мехединц је био слободан.

Врх табеле:

1. Себиш	12	9	3	0	21-4	30
2. М. Бечкерек	12	8	4	0	36-9	28
3. УТА БД	12	8	3	1	28-11	27

Фудбал, четврта Д Лига

АСУ ПОЛИ ЈЕСЕЊИ ПРВАК

Одигране су утакмице последњег јесењег кола у којем су водеће екипе на табели постигле победе и тиме остале у трци за освајање титуле.

Резултати 17. кола: Думбравица – Гатаја 3-0, КФР Темишвар – Жомбољ 0-1, Шаг – Мурањ 0-4, Ђирок – Гирода 1-3, Велики Семиклуш – Фаџет 1-0, Раковица – Ауто 4-3, Стара Бешенова – Рипенсија 2-4, Орчишоара – Машлок 1-2, АСУ Поли – Улбеч 2-1.

На табели воде АСУ Поли са 47 б и Рипенсија са 46 б. Првенство се наставља средином марта 2015.

Коначну табелу објавићемо у наредном броју.

Тимишко жупанијско првенство

НЕРЕШЕНО У ДЕРБИЈУ ЈЕСЕНИ

У Првој серији Црвена звезда Варјаш није успела да искористи предност домаћег терена и одиграла је са лидером из Перјамоша само 0-0. Остали резултати: Карањ – Томнатик 2-1, Жомбољ – Чанад 3-1, Валкањ – Готлоб 6-3, Стара Бешенова II – Комлош 4-4, Велики Сепетар – Сечањ 1-1, Карпиниш – М. Бечкерек II 2-3, Трикоу Темишвар – Грабац 2-1.

1. Перјамош	15	11	2	2	44-19	35
2. М. Бечкерек II	15	11	2	2	42-29	35
3. Варјаш	15	10	3	2	45-11	33
4. Сечањ	15	9	5	1	35-9	32
5. Трикоу	15	9	0	6	35-27	27
6. Карањ	15	8	2	5	25-25	26
7. Жомбољ	15	8	1	6	32-25	25
8. Валкањ	15	7	2	6	25-29	23
9. Чанад	15	6	1	8	41-44	17
10. Комлош	15	5	3	7	28-49	18
11. Бешенова II	15	5	1	9	44-52	16
12. Томнатик	15	5	0	10	26-45	15
13. Грабац	15	3	4	8	26-42	13
14. Карпиниш	15	3	3	9	19-39	12
15. Готлоб	15	2	2	11	19-52	8
16. Сепетар	15	1	3	11	19-47	6

Првенство се наставља марта 2016.

У наредном броју објавићемо табелу друге серије.

Припремио: Србољуб Мишковић

Константин Дражилов

СВЕСТРАНИ СПОРТИСТА

Када дођете у други разред Српске гимназије “Доситеј Обрадовић”, не можете, а да не приметите главног спортисту разреда. Висок растом, танак стасом и брз, како у свим спортским дисциплинама, тако и на речима. У свега неколико минута сазнали смо пуно тога о њему. И то како је дошао из Вршца, где је почео школовање и где је оставио другаре и кућу “за резерву”, и то како је велики љубитељ разних спортова, али и како му један минут са самог почетка живота сада прави проблеме: “Имам сестру близнакињу, Тимеу. Ето, тако се десило да се она родила минут раније и сада се свима хвали како је она старија.”

Константин је прави активиста, љубитељ и познавалац разних спортова. У Вршцу је почео да се бави тенисом. Импресионирали су га на тренинзима и тренер Гиле, али и величина балона, који је зими покривао терен. За турнире се припремао уз свог спаринг-партнера Вукашина, другара из Неготина. На последњем, како каже, малом турниру, освојио је треће место и бронзану медаљу, на коју је веома поносан. Тренутно се бави пливањем. Својим талентом и вредним радом на тренинзима је заслужио да буде пребачен у напреднију групу за врло кратко време. Већ је освојио једну златну медаљу на једном такмичењу у пливању. Добро и скија, али у последње време пажњу му заокупља гимнастика. Видевши велику гимнастичку салу и пуно деце која тренирају, добио је жељу да се опроба и у овом спорту јер, како каже, воли да се преврће, воли акробације и уопште га није страх. Колико је Константин свестран у спорту каже и чињеница да се добро показао и на недавно одржаном турниру у стоном тенису,

“Наша реч”. Кући је отишао и са дипломом и медаљом.

Константин нам прича како му се у новој школи веома допада. Радо се сећа својих пријатеља из Вршца: Андрије, Андрее, Јоване, Сандре и Петра, али каже да је и

овде упознао много деце, створио нова пријатељства и сада једва чека да школско звонце означи почетак одмора: “Дружим се са Марком, Сашом, Александром и другима. Идемо напоље. Највише се играмо игара с лоптом. Понекад имамо и невоље. Некад ударамо јако лопту. Једном се десило да смо је шутнули тако јако, да је одлетела преко цркве. Синиша је био храбар и попео се тамо где не сме да се пење и вратио нам лопту. У једном моменту смо се уплашили да ће заувек остати тамо. Нисмо знали да ли ће успети да се врати. А имали

смо и случај да лопта оде у прозор... Боље да о томе не причам.”

Питамо га шта ради кад се не бави спортом? “Па радим домаћи, а некад се играм Лего коцкицама. Имам књигу Лего. Њу листаш и гледаш шта ћеш да направиш. Направио сам град, камион који држи ауто за трке, воз на батерије, итд.”, каже велики заљубљеник у коцкице и том приликом објашњава своје одушевљење, које је доживео на Лего изложби.

Воли када га родитељи изведу негде у град. Прати када ће бити лепо и сунчано напољу, па да одигра партију тениса у Парку ружа. А о плановима за будућност поносно каже: “Сада чекам да падне снег и надам се да ће мама и тата уплатити негде скијање.”

Биљана Герман

Уз срећан рођендан,
драгој

МИРОСЛАВИ РОЈКОВ

живи пуним плућима,
препусти се свему што
долази сутра, без страха,
са осмехом... Нека ти сваки дан буде
испуњен смехом, радошћу, лепим
изненађењима, љубављу... Памти само
лепе тренутке и сакупљај лепе успомене!
С љубављу, Златиборка.

Пуно здравља, среће и
испуњење свих жеља
драгом брату

СЛАЂАНУ НИКИЋУ
из Фенлака

поводом 21. рођендана,
22. новембра 2014. године., жели му, са
пуно љубави, сестра Млађана Никић.

Са пуно љубави
честитамо 12.
рођендан најдражем

НИКОЛИ
ЂУРКОВИЋУ

Добро, боље,
најбоље... Никада
немој посустајати и
одустајати све док
твоје добро не буде
боље, а твоје боље
постане најбоље.
Нека ти детињство
буде безбрижно и срећно, а младост
весела, али мудра. Нека ти зрелост буде
плодова пуна, а старост дуга и здрава. У
право време, на правом месту са правим
људима да се налазиш, срећу да не
губиш, пријатеље да стичеш, стазама
успеха да корачаш. Желимо ти музику
љубави у сваком твом даху, игру осећања
у сваком кораку, ритам најлепших нота у
сваком твом дану..
Волимо те највише: мама Јелица, деда
Златомир, мајка Верица, прабаба Зорка,
тетка Душица и Маријус.

ГАЛЕРИЈА
НАЈЛЕПШИХ

ЕВАН (ИЛИЈА),
АЛЕК
и
МИЛА

ЈОВАНОВ
Америка

ЧЕСТИТКЕ

Срећан ти 3.
рођендан, најдража
наша

**АНА МАРИЈА
КНЕЖЕВ**
из Букурешта

мада бисмо могли
рећи драга наша
зенице у оку, наше
Сунце. Растеш пред
нашим очима, пред
нашим очима

постајеш све богатија знањем. Настави да
корачаш тим путем, јер мудрост је кључ,
која отвара сва врата. Буди и надаље наш
понос, буди висина до које родитељи
стижу само кроз своју децу. Дајемо ти
загрљај, у којем ћеш увек наћи топлину,
снагу за нов лет, лек за сваки бол.
Дане безбрижног детињства пуне здравља,
среће, радости и златних осмеха желе јој:
брат Владимир, мама Мирела и тата
Сава.

Нашој драгој и
премилој унуци

**АНИ МАРИЈИ
КНЕЖЕВ**

мајка Милица и дејка
Пера упућују и овим
путем прегршт
најлепших жеља
поводом 3.

рођендана, да нам
буде највећа радост
у кући, да паметна и
послушна буде, да јој живот подари
здравља, радости, среће и све лепоте
овога света и да јој се све жеље испуне.
Нека ти живот буде слadak, као торта што
смо ти справили, нека буде леп као
лутка, коју смо ти поклонили, нека буде
паметан као књига, коју пред тобом
отварамо. Срећно јој и безбрижно
детињство!

Драгој унуци

**АНИ МАРИЈИ
КНЕЖЕВ**

поводом 3.
рођендана желимо да
јој се у животу све
жеље испуне, да нам
весела и насмејана
сваког дана буде, да
јој детињство буде
као најлепша прича
на свету, а здравље
да је стално прати.

Они који је неизмерно воле: буника
Елисабета, уја Ђани и ујна Кармен.

Моја праунука, моја
срећа и жеља

**АНА МАРИЈА
КНЕЖЕВ**

слави свој 3.
рођендан, па јој тим
поводом упућујем
најлепше честитке са
жељом да јој живот
буде песма и да на
њеном небу само
сунце сја, јер је она
наша звезда најсјајнија.

Од срца – мом срцу, прабаба Ката из
Варјаша.

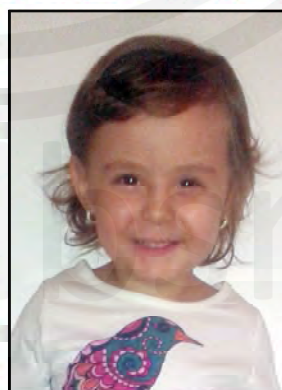

Драга

**АНА МАРИЈА
КНЕЖЕВ**

прими букет росног
цвећа, за твој трећи
рођендан; Бајна нек
те прати срећа, кроз
детињство, сваки
дан! Да ми живиш
још хиљаду лета, да
ми будеш срећна и
насмејана, баш онако
како те знам...

Искрено те волим и љубим: тетка Јованка.

Са пуно љубави,
честитамо 3.
рођендан драгој

**АНИ МАРИЈИ
КНЕЖЕВ**

са срдчним жељама
да нам порасте у
миру и здрављу и да
јој сваки дан буде
обасјан сунцем
радости, среће и
љубави, да велика

порасте окружена љубављу и пажњом
њених најмилијих. Много је воле: деда уја
Васа, баба ујна Анђелија, тетка Смиљка и
теча Маријус.

Са пуно љубави
честитамо 9. рођендан,
30. новембра, драгом
унуку

АЛЕКСАНДРУ ИЛИНУ
из Америке

Године брзо пролазе, а
жеље за срећу и
здравље које изричемо
драгим особама остају
у нама једнако дубоко и
снажне. Нека те наше
топле мисли за твој

рођендан целог живота воде сунчаним
путевима, нека те на њима прате лепе речи и
добра дела, пуно успеха у школи. Нека ти се
све жеље испуне уз радост, као што си ти
наше животе испунио радошћу.

Волимо те највише: деда Душан и мајка
Радованка из Варјаша и баба Мара из
Темишвара.

Из свег срца,
срећан ти 9.
рођендан драги

АЛЕКСАНДРЕ ИЛИНУ
из Америке

Желимо ти живот
испуњен, успехом,
игром, смехом и
љубављу. Нека ти се
све жеље испуне и
нека те здравље и
радост прате на
сваком кораку. Хвала

ти што си дао смисао и мудрост нашим
животима, јер ти си наш понос и радост.
Дане безбрижног детињства пуне здравља,
среће, радости и златних осмеха желе му
његови најмилији: мама Луминица, тата
Милош, браћа близанци Тијана и Лукас.

Наш најдражи

АЛЕКС ЛАВРЕНСКИ
из Великог
Семиклуша

прославио је свој 16.
рођендан, 25.

новембра. Хиљаду
лепих мисли за твој
дан, пуно здравља,
среће, љубави,
успеха у животу, да
савладаш све тајне

музике и да ти се сви младалачки снови
испуне уз искрену поруку: пронађи лепоту
живљења и сачувај је дубоко у себи.

С љубављу: мама Мануела, тата Радивој,
сестра Алесија и деда Фери.

Срећан ти 16.
рођендан, драги
унуче

АЛЕКС ЛАВРЕНСКИ
из Великог
Семиклуша

Твојим осмехом
украсио си наш живот,
твоја срећа јесте и
наша и зато сада
када несташан дечак
постаје младић, ми

ти желимо срећну и дугу младост,
безбрижан живот и да нам те Бог чува
здравог и веселог. Желимо ти све лепе
речи које желиш чути, све путеве успеха
по којима желиш трчати, сва јутра у којима
желиш уживати и сву љубав којом ће те
волети, сву благодат анђела који ће те
чувати... Мајка Миланка и деда Живко.

Наша драга

АНА МАРИЈА КНЕЖЕВ

29. новембра прославиће свој 3. рођендан. Тим поводом
упућујемо јој букет најлепших рођенданских честитки и желимо
срећно и безбрижно детињство, пуно радости и невиних дечјих
несташлука. Нека је Господ Бог чува и подари пуно здравља,
среће и испуњење свих жеља.

Од срца: тетка Маца, теча Нелу, тетка Анка, теча Еди и сестрица
Лили.

Нашим драгим: Бати -
протојереју
ставрофору Томи
Стојшићу и протиници
Биљани, из свег срца
честитамо рођење

праунучета

ТОМЕ

Најлепше жеље свима, од најстаријега
до најмлађега, упућују Миодраг Мија
Стојшић са супругом Златом и целом
породицом из Белобрешке.

БУДИТЕ И ВИ ЧЛАН СРПСКЕ ЧИТАОНИЦЕ

У дворишту Српске куће (Трг
уједињења бр. 5), у некадашњој
учионици где је школу учио Милош
Црњански, чија биста стоји баш код
улаза у читаоницу, налази се Српска
читаоница.

Ту ће вас дочекати библиотекар Ђока
Стојанов сваког понедељка и среде од
11.00 до 19.00 часова, као и уторком,
четвртком, петком од 9.00 до 17.00
часова. Суботом и недељом Читаоница
не ради.

Очекују вас преко 17.500 књига
претежно на српском језику, преводи
страних и румунских писаца, али и
књиге Издаштва ССР.

Корисна је информација знати да
можете на лицу места консултовати
стару штампу, речнике и
енциклопедије.

СРПСКИ ВИДИЦИ - ТВ ЕМИСИЈА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

На трећем каналу
румунског јавног
сервиса телевизије -
ТВР 3, емитује се
сваког уторка од

12.20 часова, емисија на српском
језику, „Српски видици” - трајања
двадесет минута, коју припрема и
уређује Миодраг Обрадов
(реприза, исте ноћи од 00.50).

Сваке среде на регионалном
програму румунског јавног сервиса
телевизије - ТВР Темишвар, можете
пратити емисију „Српски видици”,
између 20.00 и 20.30 часова, трајање
26 минута (реприза четвртком
од 11.00).

Купујем грамофонске
плоче: рок, поп, џез...
Телефон:
0723.519.740.

ALAN FORD

Купујем стрипове
Алан Форд, Џони
Логан, Максмагнус,
Лунов магнус стрип, Златна серија,
Марти Мистерија, Дилан Дог и друге
(у добром или лошем стању).

Телефон: 0721.322.848

У нежном сећању чувамо успомене на драге родитеље, који су преминули пре 10, односно 14 година

ЈЕЛЕНА и БРАНКО НИКОЛИН
из Иванде

Благослов је био имати вас за родитеље. Све што је чисто и људско имало је ваше срце. Памтићемо вас док нас буде по доброту, љубави према нама и за све што сте учинили велико вам хвала.

Никада вас неће заборавити: син Стева и ћерка Биљана са породицама.

Почивајте у миру, драги наши.

Тужно сећање на 30. новембар, када је пре 3 године преминуо наш драги

ЖИВКО НЕШИН
из Српског Семартона

Био си наш ослонац, сигурност, топлина, радост и срећа. Храбро си кроз живот пролазио, на хиљаде савета оставио, нама се поносио. Присутан си међу нама и налазимо те у свакој успомени, у сваком дану који пролази, у свакој сузи која потече. Недостају нам твоји савети и твоја топла реч, благост и доброта и живећеш са нама и у нама, све док ће бити неког ко ће туговати и чувати успомену на тебе.

Твојим часним животом и искреном заштитом заслужујеш вечну љубав, мир и поштовање: супруга Драга, син Љуба, снаја Драга, унука Бранка, син Жива, снаја Марта и унук Данијел.

ОГЛАСИ

РАДИО ТЕМИШВАР

Сваке недеље,
од 15.00 до 16.00 часова,
на 630 килохерца.

Уживо програм на српском језику

ЧЕСТИТКЕ, ЖЕЉЕ И ПОЗДРАВИ

Телефони:

0256.49.35.45; 0256.49.55.36;
0372.56.10.25; 0372.56.10.35.

Телефон за sms поруке:
0725.737.373.

Слушајте нас и на интернету, на адреси:

www.radiotimisoara.ro

Са болом у души подсећамо да пролазе 2 тужне године од када је преминуо наш драги

ЖАРКО ЂУКИН
из Темишвара
родом из
Соколовца

Постоје трагови који се не бришу, сећања која не бледе, лик који се памти и љубав која остаје вечна. Твоја животна прича још увек траје. Ми који смо те највише волели остајемо да је причамо још дуго, дуго. Много нам недостају твоја доброта, родитељска љубав, подршка и помоћ.

Заувек ожалашћени: супруга Смиља, син Среја, снаја Кармен и унука Исабела.

НАША РЕЧ
НЕДЕЉНИК САЗЕДАН СРБА У РУМУНИЈИ
КЊИЖЕВНИ ЖИВОТ

Будите Срби уз штампу на матерњем језику!

Пролазе тужни и болни дани од како нас је пре шест недеља заувек напустила наша драга и вољена сестра и тетка

СПОМЕНКА ПЕТРОВ

С неизмерном љубављу и тугом безброј пута сетимо се тебе, твог осмеха, племени-те душе и времена заједно проведеног. Свуда те има и у свему си са нама, нема те тамо где нам највише недостајеш, у животу. Постојаћеш и трајаћеш у најлепшим успоменама, које ће нас подсећати на све оно што смо твојим одласком изгубили.

С љубављу и тугом: сестра Горјана, синовице Јаворка и Даница са својим породицама.

Пролазе шест најтужнијих недеља од како више није са нама наша драга супруга, мама и мајка

СПОМЕНКА ПЕТРОВ родом из Дињаша

Од када те нема ништа није исто као пре, лако је избрисати сузу са лица али бол у срцу остаје. Љубав, сигурност, понос, подршка... Благослов је био имати тебе за родитеља. Све што је чисто и људско имало је твоје срце. Поносни смо што си била део наше породице.

Сећање на тебе остаје заувек у нама: супруг Чеда, син Драган, снаја Адријана и најдража унука Силвана.

Пролазе 40 дана туге и бола од када је преминуо наш драги

ЉУБА АЋИМОВ

Не можемо ти описати колико боли тишина без твог гласа, и како су сузе хладне када нема твоје топле руке да их обрише. Јер нико није волео живот као ти, нико нам није пружао толико доброте, племенитости, разумевања и подршке, нико није волео породицу као што је волело твоје срце, и нико није имао бољег супруга, оца, и деду као што смо имали ми.

Остаћеш заувек у нашим срцима: супруга Радушка, ћерка Мира, зет Нику и унука Кристина.

Пре шест недеља заувек смо се растали од наше драге и вољене

СПОМЕНКЕ ПЕТРОВ

Драге успомене, лепа сећања и љубав чувају те од заборавља. Била си и остала узор племенитости, доброте, скромности и несебичности. Увек си за сваког имала лепу и добру реч. По добру те памтимо, са поносом помињемо и од заборавља чувамо, срећни што си била део наше породице.

С поштовањем и тугом: девер Цана, јетрва Биљана и синовици Богдан и Јованка са својим породицама.

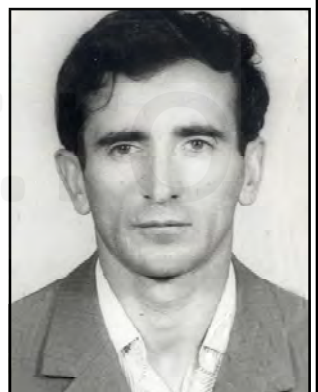
Шест је тужних месеци од како нас је заувек напустио и у вечну се кућу преселио наш драги и вољени

СВЕТОЗАР ТОДОРОВ родом из Дињаша

Живот без тебе тежак је. Време не брише тугу, не умањује бол, не доноси заборав. Био си човек великог срца у ком је било места за све, спреман да пружиш руку кад затреба и у добру и у злу. Много је љубави и доброте отишло са тобом, а бол и туга остају у нашим срцима. Заједно смо се радовали и туговали, а сада си далеко. Док постојимо чуваћемо те од заборавља.

С неизмерном тугом у души, уз дубоко поштовање, твоја ожаловљена супруга Иби, сестрица Коса и сва остала родбина.

Почивај у миру, драги наш.

У спомен

МИРКУ ПАРАУШИЋУ
(1924 – 2013)

Са врха Дурмитора

Ето, отишао је пре годину дана. Мирко није умро, већ нас само за-
маја. За неке људе реч умрети је граматичка грешка. Смрт је реч којом
описујемо одлазак наших негде њиховој кући. Тешка реч, тупа, тврда.
Попут онога што њихов одлазак оставља у нама. Нека глува празнина,
неки проређен ваздух који ти смањује срце. Све на свету и даље из-
гледа исто, само што је од сада у теби нека непозната зима усадила
своје ћутање које ћеш слушати док те буде било.

Умиру људи, али дивови не могу умрети. Мирко је био див. Дрчна Цр-
ногорчина, из племена Параушићевих, рођен у близини Дурмитора, у селу Скок код Жабљака,
где орлови гнезда свијају, близу реке Таре по чијим се кањонима вукови скривају. Имао је
седам сестара и једног брата. Као дете се забављао хватајући шарке по планинским врлетима.
Први се окупао у језеру за које су мештани веровали да у њему живи аждаја и тако растурио
народно сујеверје.

У Другом светском рату је био партизан, а затим је превалио преко плећа 5 година зато-
чеништва на Голом Отоку. То му није леђа савило, нити му је здравље упропастило. До краја
живота није ни од чега боловао. Апсолвирао је, затим, Војну Академију у тадашњој Југославији
где је изучио за пилота, а потом и Физичко-хемијски факултет, са звањем професора. У Руму-
нију је пребегао за време Информбироа.

Мирко има две ћерке, Оливеру и Веру. Члановима своје породице и родбини све је дао,
све, све, безусловно, и ништа није тражио заузврат. Али зато је и имао све – уживао је неиз-
мерно поштовање и љубав породице и свих оних који су га познавали. У Темишвару су га
многи знали као фотографа, посебно директори свих школа у жупанији. Био је отворен човек,
директан, шармантан, духовит, лако га је било завољети и дивити му се. Из њега је извирала
нека чудна снага и светлост, био је попут магичног камена. Није веровао у библијског Бога.
Његов Бог су били карактер, реч, понос и храброст. Чврст к'о стена, јак попут коња. Волео је
све своје к'о очи у глави, а највише ћерку Веру, која му је наследила понос, ум и карактер.

Није стигао да још једном види свој Скок, за који је говорио да је рај на земљи, и да још
једном чује црногорске гусле. Али је зато пред сам крај још једном видео своју једину прео-
сталу сестру Соњу и нећакињу Милушу. Отишао је лепо и мирно у 89. години живота, свестан
и без трунке жаљења за ичим, смештен поред своје супруге Каће, најзад, која му је Сунце
била за време.

Овај текст потписују не ожалостљени припадници породице и родбина – већ поносни Парау-
шићи, поносни на свог дива Мирка.

Борко Илин

Тужно сећање на
30. новембар, када је
пре 9 година преми-
нуо наш драги

САВА ЈОВАНОВ
из Великог
Сенпетра

Отишао си и оста-
вио нам вечну сузу у
оку, рану на срцу и
бол у души. Остале су
успомене и сећање на
твоју доброту, племе-
нитост, приврженост породици, на твој ос-
мех, на твој драги и вољени лик. Док живимо
ми у нашим срцима живећеш и ти. Породица.

За нама и у нама је
шест недеља несма-
њеног бола откако нас
напусти наша драга

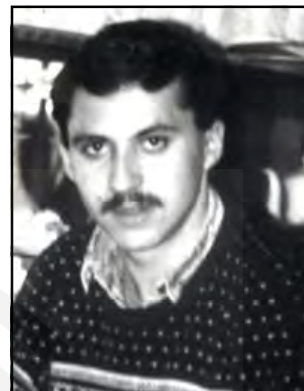
ЈАНА БАКИЋ
из Рудне

Туга, као да је про-
шао само тренутак ...
Љубав, као да си још
увек ту... Бол остаје
заувек... Свуда те има
и у свему си с нама,
нема те тамо где нам
највише недостајеш, у животу.
Твоји најмилији.

Драгиша, јединац наш и Сунце наше. Тамо где си ти Сунце сја, ал' код нас остала је тама и велика рана у мамицино срце, јер већ 19 година од када тебе нема. Боже, зар ти није било жао, да нам јединца узмеш, у 22. години живота?

ДРАГИША ПЕТКОВ
19.06.1973-28.11.1995.
 из Наћфале

Драгиша, био си нам велика радост и срећа, када смо те у кући видели и чули. Пуно нам је било све, око мамице и татике све је блистало. Али од када си одлетео врло далеко од нас, остало је пуно суза, туге и велики бол, али до нашега гроба бићеш и остаћеш мамицин и татин син. Много, врло много смо те волели, знао си и ти. Али да много плачемо и тугујемо никада нећеш сазнати и твоју мамицу само у црнини видети. Судбина зла узела те је пре времена, један пупољак најлепшега цвета и на тај цвет много суза твоја мамица пролива. Када је мамица тужна и болна, нема више ко да је пита, како ти је? Али када си био ти, Драгиша сине, тешио си ме и миловао. И татике много недостајеш. За нас ништа није добро и лепо, ми хоћемо тебе. Али ми то не можемо судити, чекамо дан састанка да те видимо и слатко пољубимо. Док код тебе не дођемо, цркву обилазимо, Богу молимо, свеће за твоју невину душу палимо. То нам је највећа утеха шта нам је на овом земаљском свету остало. Шта је то живот? Таштина.

Твоји родитељи: мамица Кека, татика Миша, стара мајкица Ружица, ујкица Ђурица, ујница Горица, сестрица Анђелија, Васа и мала Јасмина из Арада, чика Дејан, ниника Моника, сестрица Биљана, Маријус и Амалија из Наћфале.

Деветнаест година (30. новембра) живимо без драгог супруга и оца

ДОБРИВОЈА ЦВЕЈИЋА
 из Варјаша

Твоје име је наш понос, а твој одлазак вечна рана. Дао си нам сву љубав овог света, научио нас како да живимо, волимо, праштамо, будемо јаки без обзира на све што нам је живот донео. У свакој си нашој причи и разговору, јер постоји љубав коју смрт не може прекинути. Нама остаје да се сећамо поштеног и вредног човека, дивног и искреног супруга и тате.

Жалићемо док смо живи што смо тебе изгубили: супруга Милица и ћерка Марина.

У нежном сећању чувамо успомене на драге родитеље, који су преминули пре 28, односно 18 година

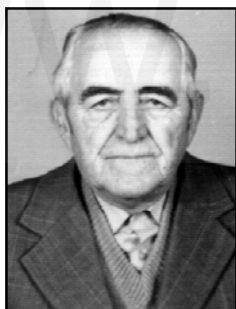
ЛАДИСЛАВ и МИСИРКА (СЕЈА) БИРОУ
 из Варјаша

Живите кроз најлепше успомене и незаборавне тренутке када смо сви били заједно. Знали сте колико вас волимо али никада нећете знати са коликом тугом живимо без вас, јер ви сте место са ког смо потекли... наш први дом.

Са поносом вас вечно чувају ваша деца.

Дана 26. новембра навршило се 15 година од када није више са нама

СВЕТОЗАР ЈОРГОВАН
 из Кетфеља

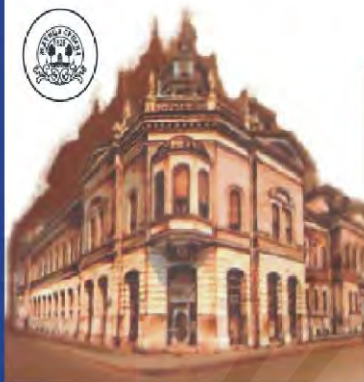
Чувамо те у срцима, мислима и свакодневним разговорима.

Твоји најмилији.

Поштовани читаоци!

Подсећамо Вас

да читуље и мале огласе можете доставити у секретаријату редакције до среде у 12.00 часова.

Изложба

Expozitia

**Пресељење Матице српске
у Нови Сад**

**Mutarea societății
Matița srpsca la Novi Sad**

28. новембар, 13:00, Гимназија Доситеј Обрадовић - Свечана дворана
28 noiembrie, ora 13:00, Sala festivă a Liceului D.Obradović

Proiect cultural finanțat de:

Proiect cultural sprijinit de:

Parteneri:

ПОЗИВНИЦА INVITAȚIE

Василије Ђ. Крестић
СРБИ У УГАРСКОЈ
1790-1918.

Трибина

Dezbatere

Срби у Угарској 1790-1918.
(академик Василије Крестић)

Sârbii din Austro-Ungaria 1790-1918
(academician Vasilije Krestić)

28. новембар, 17:00, Владичански двор
28 noiembrie, ora 17:00, Sala festivă a Palatului Episcopal

Proiect cultural finanțat de:

Proiect cultural sprijinit de:

Parteneri:

ПОЗИВНИЦА INVITAȚIE

Вече хорске музике

Seara muzicii corale

**Весници новог доба:
Доситеј, Вук, Мокрањач**
(драмски уметници: Рада Ђуричин,
Танасије Узуновић, Хаџи Ненад Маричић)

**Vestitorii timpurilor noi:
Dositej, Vuk, Mokranjac**
(actorii: Rada Đuričin, Tanasije Uzunović,
Hadži Nenad Maričić)

29. новембар, 18:00, Саборна црква / Владичански двор
29 noiembrie, ora 18:00, Catedrala Ortodoxă Sârbă, Sala festivă a Palatului Episcopal

Proiect cultural finanțat de:

Proiect cultural sprijinit de:

Parteneri:

ПОЗИВНИЦА INVITAȚIE

АКУД Младост

ЂЕРДАН УСПОМЕНА

45

1969 - 2014.